

...

10.Gf.40.467/2018/7-II.

A ... a Dr. Bozsóki Éva Ügyvédi Iroda (fél címe 1I. 2., ügyintéző: dr. Bozsóki Éva pártfogó ügyvéd) által képviselt ... (...) felperesnek dr. Tass Balázs ügyvéd (fél címe 2) által képviselt ... (...) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 13. napján meghozott 4.G.42.389/2017/21-I. számú ítélete ellen az alperes részéről 22. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

#### í t é l e t e t:

A ... az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését azzal hagyja helyben, hogy mellőzi a 2017. augusztus 30-án megtartott taggyűlés 3. napirendi pontja tárgyában új határozat meghozatalának elrendelését;

megállapítja, hogy a felperes képviselőjét ellátó Dr. Bozsóki Éva Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: Dr. Bozsóki Éva) pártfogó ügyvéd díját az alperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s

A felperes 17% mértékű szavazati jogot biztosító részesedéssel az alperesi korlátolt felelősségű társaság tagja. A másik tag 83% mértékű szavazati jogot biztosító részesedéssel ..., aki a társaság ügyvezetője is egyben.

Az alperes 2017. július 19-én megtartott taggyűlése a felperes által leadott "nem" szavazatokkal szemben a másik tag "igen" szavazataival meghozott 5/2017. 07. 19. számú határozatával döntött az ügyvezető közreműködési díjának nettó 600.000 forintra emeléséről 2017. január 1-től kezdődően visszamenőleges hatállyal.

A felperes kezdeményezésére az alperesi társaság 2017. augusztus 30-án újabb taggyűlést tartott, amelynek napirendjén 3. napirendi pontként az ügyvezető visszahívása tárgyában történő határozathozatal is szerepelt. A taggyűlés a felperes "nem" szavazataival szemben a másik tag "igen" szavazataival meghozott 2017. aug. 30. 4. számú határozatával úgy döntött, az ügyvezető visszahívását nem bocsátja szavazásra, az erre irányuló javaslat "annak törvényi lehetetlensége miatt" alkalmatlan a szavazásra, mivel két tagú kft. esetén a többségi tulajdonos nem távolítható el tisztségéből.

A felperes a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-ára és 3:37. § (1) bekezdésére alapítva előterjesztett, módosított keresetében kérte az alperes 5/2017. 07. 19. számú, valamint 2017. aug. 30. 4. számú határozatainak hatályon kívül helyezését, továbbá a 2017. augusztus 30-i taggyűlés 3. napirendi pontja tárgyában új határozat meghozatalának elrendelését annak kimondásával, hogy az ügyvezetői tisztséget betöltő tag nem szavazhat.

Egyebek között előadta, az 5/2017. 07. 19. számú taggyűlési határozat meghozatalára jogszabálysértően, a Ptk. 3:18. § (2) bekezdésébe, 3:19. § (2) bekezdés f) pontjába, valamint 3:19. § (3) bekezdésébe ütközően került sor, mert az ügyvezetői tisztséget betöltő, ily módon a döntésben személyesen érintett másik tag a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének f) pontja szerint nem szavazhatott, őt a határozat meghozatalakor a határozatképesség megállapításánál figyelmen kívül kellett volna hagyni és szavazatai sem lettek volna figyelembe vehetők. A határozat azért is súlyosan jogszabálysértő, mert úgy növeli a társaság kiadásait, hogy közben a bevételek csökkennek, ezáltal veszélyezteti a társaság fizetőképességét és így jogszerű működését. A társaság többségi részesedéssel rendelkező tagja ugyanis praxisjogát értékesítette, nyugdíjba vonul, ezért a társaság főtevékenységének gyakorlásához szükséges működési engedély 2018. június 30. napjával visszavonása kerül, ami azt eredményezi, hogy a társaság elveszíti szinte egyedüli bevételi forrását, az ... finanszírozást. Erre figyelemmel ez a határozat a Ptk. 1:3. § (1) bekezdése szerinti jóhiszeműség és tisztesség, valamint 1:4. § (1) bekezdése szerinti elvárható magatartás elvét is sérti. A 2017. aug. 30. 4. számú taggyűlési határozat azért jogszabálysértő, mert a Ptk. 3:25. § (2) bekezdésébe ütközik, amely alapján eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában a korlátozott felelősségű társaság taggyűlése az ügyvezetőt abban az esetben is indokolás nélkül, bármikor visszahívhatja, ha a társaságnak csak két tagja van.

Az alperes az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását arra hivatkozva, hogy a taggyűlési határozatok nem jogszabálysértőek.

Állította, két tagú korlátozott felelősségű társaság esetén a többségi szavazati joggal rendelkező tag egyedül jogosult a társaság zökkenőmentes működése érdekében szükséges döntések meghozatalára, abban az esetben pedig, ha az ügyvezető is ő, ezt a tevékenységét önállóan látja el, a társasággal szemben tartozik felelősséggel. Mindebből az következik, hogy két tagú korlátozott felelősségű társaság kisebbségi tagja nem kezdeményezheti a másik tag visszahívását az ügyvezetői tisztségből, arról nem dönthet, ugyanakkor az ügyvezetői tisztséget betöltő többségi tag az ügyvezetőt érintő kérdésekben is szavazhat.

Az alperes véleménye szerint az általa előadottakat a ... számú ügyben hozott ítélete és a jelen per felperese által a ... előtt vele szemben kezdeményezett törvényességi felülvizsgálati eljárásban meghozott, a kérelmet jogerősen elutasító ... számú végzés indokolása is alátámasztja.

Az elsőfokú bíróság ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes 5/2017. 07. 19. és 2017. aug. 30. 4. számú taggyűlési határozatait, a 2017. augusztus 30-án megtartott taggyűlés 3. napirendi pontja tárgyában új határozat hozatalát rendelte el, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, megállapította, hogy a felperes képviseletét ellátó pártfogó ügyvéd díját az alperes viseli, továbbá az alperest az államnak külön felhívásra 72.000 forint feljegyzett illeték megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság először azt vizsgálta, hogy az alperesi társaság ügyvezetői tisztséget is betöltő tagja az ügyvezetői jogviszonyát érintő kérdésben döntő 5/2017. 07. 19. számú taggyűlési határozat meghozatalakor kizárt volt-e a szavazásból, a határozat meghozatalára a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontjába és 3:18. § (2) bekezdésébe ütközően került-e sor.

A BDT2013. 3016. és BDT2018. 3828. számú eseti döntésekre is utalva egyebek között kifejtette, a tag szavazati jogának kizárására vonatkozó, a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésében rögzített jogszabályi rendelkezés célja az érdekkonfliktusokból fakadó hatások, valamint a személyes érdekeken alapuló torzító hatások kiküszöbölése a társasági döntésekből. E rendelkezés olyan esetekben zárja ki a tagot

a szavazásból, amikor személyes érintettsége és ezáltal egyéni érdekeinek előtérbe helyeződése miatt nem biztosított, hogy a jogi személy érdekeinek megfelelő döntést hozzon. Amennyiben a tag egyben ügyvezető is, az ügyvezetői jogviszonyát érintő kérdésekben személyes érdekelttsége nyilvánvalóan fennáll, amiből az következik, hogy sem az ügyvezetői díj emelése, sem az ügyvezetői jogviszonya megszüntetése tárgyában történő határozathozatal során nem szavazhat. Eltérő álláspont elfogadása azt eredményezné, hogy a többségi részesedéssel rendelkező tag egymaga dönthetne vezető tisztségviselővé választásáról, díjazásáról, megakadályozhatná visszahívását vagy felelősségre vonását, ami a vezető tisztségviselők kontrollálhatatlanságához vezethet. Mindezekre tekintettel az 5/2017. 07. 19. számú taggyűlési határozat jogszabálysértő, mert a meghozatalában olyan személy vett részt, aki a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja alapján kizárt volt a szavazásból. A ... alperes által hivatkozott határozata a korábban hatályban volt 1997. évi CXIV. törvénynek a jelen perben irányadó Ptk. szabályaitól eltérő rendelkezésein alapul.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperesi társaság tagjai közötti érdekkonfliktus, házasságuk megromlása, a házasság felbontása és a házastársi vagyonközösség megosztása iránti per folyamatban léte az alperesi társaság működésére is negatívan hat; az ügyvezető díjazásának visszamenőleges emelése a felperes számára az osztalék kifizetésének elmaradását, míg az ügyvezetői tisztséget betöltő másik tag számára jelentős bevételt eredményez; a többségi tag praxisjogának 2018-ban történt értékesítése az alperes bevételeit képező ... finanszírozás és az alperes tevékenységének megszűnését vonja maga után.

A 2017. aug. 30. 4. számú taggyűlési határozat jogszerűségét vizsgálva az elsőfokú bíróság kifejtette, a Ptk. 3:25. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alapján eltérő, korlátozó jogszabályi rendelkezés hiányában az ügyvezető olyan korlátolt felelősségű társaság esetén is visszahívható, amelynek csak két tagja van. Ebből a Ptk. 3:19. § (1) bekezdésére tekintettel az következik, hogy az alperes 2017. augusztus 30-i taggyűlésének a 3. napirendi pont, azaz az ügyvezető visszahívása tárgyában is határozatot kellett volna hoznia, az erre irányuló javaslatot szavazásra alkalmatlannak minősítő taggyűlési határozat jogszabálysértő.

Figyelemmel arra, hogy az ügyvezető visszahívása napirendi pont tárgyában a határozathozatal jogszabálysértően maradt el, ebben a kérdésben a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján új határozat meghozatalának elrendelése is szükséges. Annak az ítéletben történő kimondására ugyanakkor nincs jogszabályi lehetőség, hogy az új határozat meghozatalakor az alperes ügyvezetői tisztséget betöltő, perben nem álló tagja nem szavazhat, ezért ebben a részében a kereset elutasításának volt helye.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a keresetnek helyt adó részében az ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását kérte.

Egyebek között előadta, az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének f) pontja és 3:18. § (2) bekezdése téves, e jogszabályi rendelkezések céljával és szellemével ellentétes értelmezésével állapította meg azt, hogy az ügyvezetői jogviszonyát érintő kérdésekben az alperesi társaság többségi szavazati joggal rendelkező tagja személyes érdekelttsége, elfogultsága, valamint a másik taggal fennálló érdekkonfliktusa miatt kizárt a szavazásból. Az elsőfokú bíróság álláspontjának elfogadása esetén minden olyan kérdésben, amelyben a többségi tag érintett, a kisebbségi tag lenne jogosult a döntés meghozatalára, ily módon a társaság irányítására, amely jogosultság az ügyvezető visszahívása esetén ellehetetleníti a társaság működését, ami nyilvánvalóan ellentétes a társaság érdekeivel.

Az alperes továbbra is hivatkozott a .../8. számú ítéletében foglaltakra, hangsúlyozta, a tag csak akkor nem gyakorolhatja szavazati jogát, ha a határozat tagi minőségével van összefüggésben, abban az esetben azonban, ha a határozat az ügyvezető értékelésére irányul, még akkor is szavazhat, ha ő az ügyvezető. Véleménye szerint a Legfelsőbb Bíróság 1330/2005. számú Gazdasági Elvi Határozata is ezt támasztja alá.

Egyebekben azt is sérelmezte, hogy a ... előtt a felperes által kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban született határozatban foglaltakat az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vette figyelembe.

Az alperes véleménye szerint az elsőfokú ítélet azért is jogszabálysértő, mert a felperes az elsőfokú eljárás során visszavonta a 2017. augusztus 30-i taggyűlés 3. napirendi pontja tárgyában új határozat meghozatalának elrendelése iránt előterjesztett kereseti kérelmét, így erről az elsőfokú bíróság nem rendelkezhetett.

Utalt arra is, hogy az alperesi társaság tagjainak házasságát a bíróság jogerős ítéletével már 2014. január 1. napjával felbontotta, a házasság felbontása iránt az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben nem folyik per, kizárólag a vagyonomegosztási per van folyamatban. Az elsőfokú ítéletnek a praxisjog értékesítésére vonatkozó ténymegállapítása is téves. Tévesen tartalmazza az ítélet indokolása azt is, hogy az ügyvezető díjazásának visszamenőleges emelése okozta az osztalékfizetés elmaradását, az alperesi társaságnál ugyanis e határozattól függetlenül már a korábbi években sem került sor osztalék fizetésére.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az ítélet helybenhagyását, lényegében helyes indokaira tekintettel.

Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően állapította meg azt, hogy a keresettel támadott taggyűlési határozatok jogszabályba ütköznek, és rendelkezett hatályon kívül helyezésükről.

Állította, az alperesi fellebbezésben előadottakkal szemben az elsőfokú eljárás során nem vonta vissza a 2017. augusztus 30-i taggyűlés 3. napirendi pontja tárgyában új határozat meghozatalának elrendelése iránt előterjesztett kereseti kérelmét. Egyebekben a Ptk. 3:35. §-ában és 3:37. § (1) bekezdésében foglaltak alapján amennyiben szükséges, a bíróság a jogszabálysértő határozat hatályon kívül helyezése mellett erre irányuló kereseti kérelem hiányában is elrendelheti új határozat hozatalát. Nyilvánvalóan fennáll ennek szükségessége, ha a hatályon kívül helyezett társasági határozat tárgyát a taggyűlés napirendjére tűzött kérdésben történő határozathozatal jogellenes megtagadása képezte.

Véleménye szerint az első fokú ítélet egyes ténymegállapításainak az alperesi fellebbezésben kifogásolt pontatlanságai a per eldöntése szempontjából irrelevánsak, a jelen per és a korábbi törvényességi felügyeleti eljárás tárgyának különbözősége pedig önmagában kizárttá teszi a törvényességi felügyeleti eljárásban a cégbíróság által hozott határozat jelen perben történő figyelembevételét.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi III. törvény (rPp.) 253. (3) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül és a fellebbezést az alábbiak szerint túlnyomórészt megalapozatlannak találta.

A Ptk. Harmadik Könyv „A jogi személy” címszó alatt a gazdasági társaságokról, a tagok jogairól, kötelezettségeiről, döntéshozataláról, a társaság szervezetéről, működéséről, törvényes működése biztosítékairól is rendelkezik.

A Ptk. 3:16. § (1) bekezdése, 3:19. § (1) bekezdése, 3:109. § (1) bekezdése, valamint 3:188. § (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaság tagjai a társaság tevékenységével, működésével kapcsolatban a Ptk. vagy a létesítő okirat alapján őket megillető döntési jogukat a tagok összességéből álló legfőbb szerv ülésén, korlátolt felelősségű társaság esetén a taggyűlésen, a taggyűlési határozatok meghozatalában való részvétel keretében, szavazataik leadásával gyakorolhatják.

E rendelkezésekből következően a gazdasági társaság legfőbb szerve, korlátolt felelősségű társaság

esetén a taggyűlés hatáskörébe tartozó döntések meghozatalában való részvétel joga, a szavazati jog olyan alapvető tagi jogosultság, amelynek gyakorlása csak a törvényben vagy a létesítő okiratban meghatározott esetekben zárható ki, illetve korlátozható.

A Ptk. 3:19. §-ának (2) bekezdése a tag szavazásból kizártságának azokat az esetköröket sorolja fel, amikor a tag valamilyen okból a tagsági jogviszonyból eredően egyébként szükségképpen fennálló érdekelttségét meghaladó érdekelttséggel rendelkezik az adott döntés meghozatalában.

Az a)-e) pontok konkrétan megjelölik azokat a körülményeket, amelyek fennállta a tag szavazásból kizártságát eredményezi. Ezen az esetkörön kívül továbbá az f) pont szerint a tag abban az esetben is kizárt a szavazásból, ha a döntésben egyébként személyesen érdekelt, azt azonban, hogy e rendelkezés alkalmazása körében kit kell a döntésben egyébként személyesen érdekelt tagnak tekinteni, a Ptk. nem határozza meg.

Figyelemmel arra, hogy a gazdasági társaság legfőbb szervének hatáskörébe tartozó alapvető üzleti és személyi kérdések [Ptk. 3:109. § (2) bekezdés] meghozatalában valamennyi tag önmagában a tagsági viszonyából eredően szükségképpen érdekelt, a tag szavazásból kizártságát nyilvánvalóan csak az olyan egyéb személyes érdekeltség alapozhatja meg, amely meghaladja a tagsági viszonyból fakadóan szükségképpen fennálló érdekelttséget, azon túlmutat, és amelyre tekintettel a tagtól nem várható el az, hogy a döntés meghozatalakor a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegességét alapul véve szavazzon.

Mindebből következően a tag szavazásból kizártságát eredményező egyéb személyes érdekelttsége csak az őt saját személyében közvetlenül érintő döntések esetén akkor állhat fenn, ha a legfőbb szerv döntése folytán olyan előnyhöz jut, vagy olyan hátrányt szenved, ami a többi tagnál nem jelentkezik.

Nyilvánvaló, hogy amennyiben a korlátozott felelősségű társaság tagja egyben ügyvezető is, saját személyében közvetlenül érinti minden olyan taggyűlési határozat, amely ügyvezetői jogviszonyának tartalmával, az ügyvezetői jogviszonyból fakadó jogokkal, kötelezettségekkel kapcsolatos, így az ilyen döntések meghozatalakor az ügyvezetői tisztséget betöltő tag a Ptk. 3:19. § (1) bekezdés f) pontja szerint kizárt a szavazásból.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy az ügyvezető díjának emeléséről döntő, az ügyvezetői tisztséget betöltő tag szavazatával meghozott 5/2017. 07. 19. számú határozat jogszabálysértő, mert meghozatalában a szavazásból a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja alapján kizárt személy vett részt és erre tekintettel helytállóan rendelkezett e határozat hatályon kívül helyezéséről.

Az alperes által az első- és a másodfokú eljárásban az 5/2017. 07. 19. számú taggyűlési határozattal összefüggésben hivatkozott eseti döntések az 1997. évi CXIV. törvény rendelkezésein alapuló, az időközben bekövetkezett jogszabályváltozások folytán meghaladott ítélkezési gyakorlatot tükröznék, a perbeli jogvita elbírálásakor ezért nem voltak figyelembe vehetők.

Megalapozatlanul kifogásolta az alperes a fellebbezésében azt is, hogy az elsőfokú bíróság a felek közötti korábbi törvényességi felülvizelési eljárásban született jogerős végzésben foglaltak figyelembe vételét mellőzve hozott ítéletet, a cégbíróság jogerős végzése ugyanis a rPp. 4. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a jelen perben eljáró bíróságot nem köti.

Az 5/2017. 07. 19. számú taggyűlési határozat jogszabálysértő volta önmagában a meghozatalában résztvevő tag szavazásból kizártsága alapján megállapítható, az alperes fellebbezésében e határozat vonatkozásában kizárólag olyan ténymegállapítások tekintetében kifogásolta az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat, amelyek nem érintik a tag szavazásból kizártságát, a Fővárosi Ítéletábrla ezért az alperes által kifogásolt egyes ítéleti ténymegállapítások vizsgálatát szükségtelennek találta és azokat mellőzi az első fokú ítélet indokolásából.

Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Ptk. 3:19. § (1) bekezdésében, valamint 3:25. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakat értelmezve arra az álláspontra helyezkedett, hogy eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában a taggyűlés határozatával a két tagú korlátolt felelősségű társaság ügyvezetője is visszahívható, az alperesi társaság 2017. augusztus 30-i taggyűlésének napirendjén 3. számú napirendi pontként szereplő, az ügyvezető visszahívásáról történő határozathozatalra irányuló javaslatot szavazásra alkalmatlannak minősítő, annak szavazásra bocsátását megtagadó 2017. aug. 30. 4. számú taggyűlési határozat is jogszabálysértő, ezért ezt a határozatot is hatályon kívül helyezte. Ebben a vonatkozásban a Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtett jogi álláspontját.

Ugyanakkor az alperesi társaság 2017. augusztus 30-án megtartott taggyűlésének 3. napirendi pontja – az ügyvezető visszahívása – tárgyában az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:37. § (1) bekezdésében foglaltak téves értelmezésével rendelte el új határozat hozatalát. Ebben a kérdésben a Fővárosi Ítéltábla álláspontja a következő.

A Ptk. 3:35-37. §-ai a jogi személy törvényes működésének biztosítékai körében a jogi személy valamennyi típusára irányadóan rendelkeznek a jogi személy határozatainak bírósági felülvizsgálatáról.

A 3:35. §-a értelmében az arra jogosult abban az esetben indíthat a jogi személy szervei által hozott határozat felülvizsgálatára irányuló pert, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik. A kereset a határozat hatályon kívül helyezésére irányulhat.

Az ilyen per tárgyat tehát a jogi személy jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütköző határozatának hatályon kívül helyezése képezi. Valamely kérdésben a határozat meghozatalának esetleges jogszabálysértő elmaradása azonban nem szolgálhat alapul a jogi személy határozatának felülvizsgálata iránti perindításra. Arra sincs továbbá jogszabályi lehetőség, hogy a bíróság a perben a jogi személy által meghozni elmulasztott határozat meghozatalát írja elő.

Arról, hogy a kereset megalapozottsága, a támadott határozat jogszabályba vagy alapszabályba ütközése esetén a bíróság milyen tartalmú ítéletet hozhat, a 3:37. §-a rendelkezik.

Az (1) bekezdés szerint, ha a határozat jogszabályt sért vagy a létesítő okiratba ütközik, a bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén új határozat meghozatalát rendeli el. A (3) bekezdés ugyanakkor azt is kimondja, ha a jogszabálysértés vagy a létesítő okiratba ütközés nem jelentős és nem veszélyezteti a jogi személy jogszerű működését, a bíróság a jogsértés tényét állapítja meg.

A bíróság a feltételek fennállta esetén a jogi személy határozatának hatályon kívül helyezésére irányuló keresettől részben eltérő tartalmú ítélet hozatalára is jogosult. Az eltérés lehetősége két irányú.

Abban az esetben, ha a jogszabálysértés vagy a létesítő okiratba ütközés nem jelentős és nem veszélyezteti a jogi személy jogszerű működését, a bíróság ítéletében a határozat hatályon kívül helyezésének mellőzésével csak a jogsértés tényét állapítja meg.

Súlyos, a jogi személy jogszerű működését veszélyeztető jogsértés esetén a bíróság a határozat hatályon kívül helyezése mellett szükség esetén új határozat hozatalát is elrendelheti. Az új határozat meghozatala elrendelésének szükségessége körében irányadó szempontokra nézve ugyanakkor a Ptk. semmilyen rendelkezést nem tartalmaz.

Abból kiindulva, hogy a jogi személy határozatának felülvizsgálata iránti per célja a jogi személy jogszerű, törvényes működésének a biztosítása, a jogsértő határozat hatályon kívül helyezése esetén

új határozat meghozatalának elrendelése akkor válhat szükségessé, ha a határozat hatályon kívül helyezése következtében a jogi személy működése törvénysértővé válik és a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő működés feltételei csak új határozat hozatalával biztosíthatók. Ilyen helyzet állhat elő például akkor, ha a keresettel támadott határozat hatályon kívül helyezése folytán a korlátozott felelősségű társaságnak nem marad ügyvezetője [Ptk. 3:196. § (4) bekezdés], vagy ha a hatályon kívül helyezett határozat jogszabályban előírt valamely döntési kötelezettség teljesítése érdekében került meghozatalra (Ptk. 3:189. §).

A perbeli esetben a 2017. aug. 30. 4. számú alperesi taggyűlési határozat kizárólag az ügyvezető visszahívására irányuló javaslat szavazásra bocsátásának a megtagadásáról döntött, az ügyvezető visszahívása tárgyában határozat nem született, e tárgyban ezért nyilvánvalóan nem hozható „új” határozat, erre akkor sem kerülhet sor, ha a taggyűlési határozatot a bíróság hatályon kívül helyezi. A jelen ügyben az ügyvezető visszahívása tárgyában „új” határozat meghozatalának elrendelése önmagában ezen okból kizárt, tekintettel arra is, hogy a korábban már kifejtettek szerint nincs jogszabályi lehetőség arra, hogy a jogi személy határozatainak felülvizsgálata iránti perben a bíróság a jogi személy által meghozni elmulasztott határozat meghozatalát írja elő.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján – az indokolást részben kiegészítve – azzal hagyta helyben, hogy mellőzte a 2017. augusztus 30-án megtartott taggyűlés 3. napirendi pontja tárgyában új határozat meghozatalának elrendelését.

Az alperes fellebbezése túlnyomórészt megalapozatlannak bizonyult, nem vezetett eredményre, a teljes személyes költségmentes felperesnek a másodfokú eljárás során költsége nem merült fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla a rPp. 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (2) bekezdése alapján csupán a felperes képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd díjának viseléséről rendelkezett.

Budapest, 2019. január 8.

. Kurucz Zsuzsánna s. k. a tanács  
elnöke

Dr. Felker László s. k. előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k. bíró

A kiadmány hitelül:  
Szigeti Krisztina  
tisztviselő